

הַאֲגֵרוֹף שְׁנַעֲצֹר וְסוֹד הַבְּחִירָה

מַעֲשֵׂה בְּשׁוּק שֶׁל צִיפּוּרִי עִם רַבִּי חֲנִינָא בַּר חֲמָא

צפורי של מטָה, קדָשה של מעָלה

בְּשׁוּק הָעִיר צְפוּרֵי הָרוּעֵשׁ וְהַחֵם, עָבַר
הַצַּדִּיק רַבִּי חֲנִינָא בַּר חֲמָא. כָּל מִי
שֶׁרָאָה אוֹתוֹ חָשׁ בְּקִדְשָׁהּ, בְּחֻכְמָהּ עֲצוּמָה
וּבְאַהֲבַת ד' שֶׁהָאִירָה אֶת פָּנָיו.

טראח! ההתנגשות

רגע אחד של חסר תשומת לב,
לב, וכד יקר של שמן זית
התרסק. של הפריות התרסק.
השמן השפריץ והכתים את
הבדים היקרים של שמעון.
תאונה מרגיזה שעולה כסף רב!

אֵשׁ שֶׁל כַּעַס בִּלְב

מִי יִשְׁלֵם?! יְהוּדָה צָעַק עַל הַשָּׁמֶן, וְשִׁמְעוֹן שָׂאג עַל הַבָּדִים.
הַקּוֹלוֹת גָּבְרוּ, הֵיכָר הָרַע בָּעַר בְּתוֹכָם כְּמוֹ אֵשׁ, וְהֵם
שָׁכְחוּ שֶׁהֵם אֲחִים.

הַיָּד מִתְרוֹמָמֶת

הַכַּעַס הַשְׂתִּילָט. מֵרַב
עֲצָבִים, שְׂמֵעוֹן קִמֵּץ אֶת יָדוֹ
לְאַגְרוֹף קִשָּׁה וְהָרִים אוֹתָהּ.
הַמֶּכָּה עֲמֻדָּה לָרֹדֶת.
כּוֹלֵם בְּשׁוֹק עֲצָרוֹ אֶת
נְשִׁימָתָם.

עֲצֹר מִיד, בְּנִי!

קול שֶׁקֵּט וְקָדוֹשׁ עָצַר אֶת הָאֶגְרוֹף בְּאוֹוִיר. זֶה הָיָה רַבִּי
חֲנִינָא. עִם מַבֵּט כָּאוֹב אַךְ אוֹהֵב, הוּא חֲשָׁף בְּפָנֶיהֶם אֶת
סוּדוּתִיָּה שֶׁל הַתּוֹרָה.

הַסוּד הַרְאִישׁוֹן: סוּד הַיָּד

"כָּל הַמַּגְבִּיהַ יָדוֹ עַל חֲבֵרוֹ
– אֵף עַל פִּי שְׁלֹא הִכָּהוּ,
נִקְרָא רָשָׁע (חוּטֵא)!"

(סנהדרין נ"ח)

אָמַר הַצַּדִּיק: "אֶפְלוּ לְהַפְחִיד יְהוּדֵי וּלְאִים
עָלָיו, זֶהוּ חֲטָא חָמור בְּעֵינַי ד'".

למה נועדה יד של יהודי?

לתת
צדקה
וחסד

לעזור
ולחבק
חבר

להניח
תפלין
ולקיים
מצוות

יד שמורמת בכעס
קלקלה את מטרותה!

אבל מה עם הצדק?

יהודה בכה:
"רבי, השמן היקר
שלי ננהרס! איך
לכעס? איך אפשר
שלא לריב?".

כאן גלה להם רבי
חנינא סוד גדול
אף יותר...

הסוד השני: מבחן הבחירה

"הכל בידי שמים – חוץ מיראת שמים"

(ברכות ל"ג)

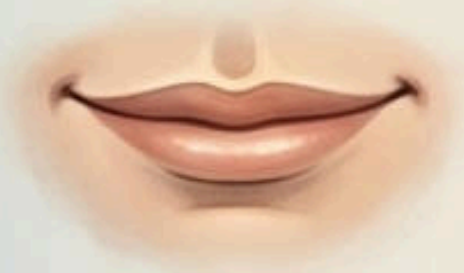
הצדיק לחש: "אין מקרים בעולם. הקדוש ברוך הוא גזר שהכד ישבר היום.
אבל מה לא בידי שמים? התגובה שלכם!"

מָה אֲנִי מַחְלִיט וּמָה ה' מַחְלִיט?

יִרְאַת שָׁמַיִם (הַבְּחִירָה שְׁלִי)

• הָאֵם לְכַעַס?

• הַמְּלִים שֶׁאֲנִי אוֹמֵר

• הַבְּחִירָה לְסִלּוֹחַ

בְּיַדֵּי שָׁמַיִם (מָה שֶׁקּוֹרָה לִי)

• מִזְג הָאָוִיר

• עֶשֶׂר אוֹ עֲנִי

• תְּאוֹנוֹת בַּשּׁוּק

הסוד הנשלישי: מטרת התורה

"תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם"
(ברכות ס"ד)

מי שלומד את תורת ד', חייב שהתורה תוביל אותו לדבר אחד כלפי אחינו:
לשלום, ולא למריבה.

בְּדֶרֶךְ הַשָּׁלוֹם

הַכֶּעָס הִתְפּוֹגֵג. שָׁמַעוֹן הִרִיד
אֶת יָדוֹ וּבִקֵּשׁ סְלִיחָה, וַיהוּדָה
סָלַח גַּם הוּא. הֵם
צָעְדוּ יַחַד לְבֵית הַמִּדְבָּר
כְּדִי לְבָרֵךְ אֶת עַנְיִן
הַתְּשׁוּלוֹם לְפִי דִינֵי הַתּוֹרָה
הַתּוֹרָה – בְּשָׁקֵט וּבְכָבוֹד.

וְמָה קוֹרָה בַּהֶפְסָקָה שְׁלָכֶם?

כְּשֶׁמִישָׁהוּ יִקְלֶקֶל לָכֶם מִשְׁחָק, הֵלֵב יִבְעַר וְהֵיךְ תִּרְצֶה לְהִתְרוֹמֵם. זֶה הֶרְגַע שְׁלָכֶם!
הֵאֵם תִּבְחָרוּ בְּכַעַס, אוֹ שֶׁתִּשְׁתַּמְּשׁוּ בִּ"יִרְאַת שָׁמַיִם" וְתִבְחָרוּ בְּשָׁלוֹם?

אֲרֻזֵּי הַכֹּלִים שֶׁל תִּלְמִיד חָכָם

– “כָּל הַמַּגְבִּיָּה יָדוֹ...” –
הַיָּד שְׁלִי נֹעֶדָה לְמַצּוֹת, לֹא לְאֲלִימוֹת!

– “הַכּוֹל בְּיַד שָׁמַיִם...” –
הַבְּחִירָה אֵיךְ לְהַגִּיב הִיא תִּלְמִיד רַק שְׁלִי!

– “תִּלְמִידֵי חֲכָמִים...” –
הַמַּטָּרָה שֶׁל כָּל לָמוּד הַתּוֹרָה הִיא לְהִרְבוֹת שָׁלוֹם!

